

12

USTAWA

z dnia 23 stycznia 1968 r.

o zmianie i uzupełnieniu przepisów w sprawie nieuzasadnionej absencji w pracy.

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. z 1958 r. Nr 35, poz. 154 i z 1959 r. Nr 27, poz. 170) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dotychczasowy przepis oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i ust. 3 w brzmieniu:

„2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, mogą przeprowadzać określone w trybie przewidzianym w ust. 3 organizacje społeczne. Przepisy wydane na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do organizacji społecznych.

3. Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych określi organizacje społeczne uprawnione do przeprowadzania kontroli oraz zasady ich działania w tym zakresie.”;

2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Pracownikowi zobowiązanemu według przepisów wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 do doręczenia w określonym terminie zakładowi pracy zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy, a który doręczył to zaświadczenie po terminie, obniża się kwotę zasiłku chorobowego lub wynagrodzenia o 25% za okres niezdolności do pracy przypadający do dnia doręczenia zaświadczenia.

2. Rada Ministrów określi przypadki, w których doręczenie zaświadczenia po terminie może być uznane za usprawiedliwione i nie powodujące skutków określonych w ust. 1.”;

3) w art. 8 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Rada Ministrów może ustalić zasady i warunki zmniejszenia wynagrodzenia kierownikom zakładów pracy i pracownikom odpowiedzialnym za dyscyplinę pracy w razie nieuzasadnionego przekroczenia ustalonych kredytów na wypłatę zasiłków chorobowych.”;

4) w art. 9 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada Ministrów określi organy właściwe do przeprowadzania kontroli orzecznictwa lekarskiego.”

Art. 2. W ustawie z dnia 10 września 1956 r. w sprawie uchylecia przepisów o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. Nr 41, poz. 187) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Uspołecznione zakłady pracy określą dla ogółu pracowników w nich zatrudnionych, w regulaminach pracy, środki stosowane wobec pracowników opuszczających pracę lub spóźniających się do pracy bez usprawiedliwienia, znajdujących się przy pracy w stanie nietrzeźwym oraz nie zachowujących obowiązujących terminów i zasad zawiadamiania o przyczynie nieobecności w pracy — w granicach przewidzianych w przepisach dotyczących regulaminów pracy dla robotników — według wytycznych wydanych przez Radę Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

2. W granicach i według zasad, o których mowa w ust. 1, środki te stosuje się również wobec kierowników odpowiedzialnych za stosowanie środków regulaminowych, w razie zaniedbania wystąpienia z wnioskiem o zastosowanie regulaminowej kary pieniężnej wobec pracownika lub zaniedbania zastosowania tej kary, gdy jej zastosowanie jest obowiązkowe.

3. Przewidziane w regulaminie pracy środki nie mogą być stosowane wobec pracowników po upływie tygodnia od stwierdzenia przekroczenia, a po upływie dwóch tygodni — jeżeli pracownik jest zatrudniony poza siedzibą zakładu pracy. Terminy te nie dotyczą przeniesienia do pracy niżej szeregowanej oraz zwolnienia z pracy za wypowiedzeniem lub bez wypowiedzenia z winy pracownika, a także środków przewidzianych w regulaminie pracy wobec kierowników zakładów pracy.”

Art. 3. 1. W razie niezdolności do pracy spowodowanej nadużyciem alkoholu pracownik traci prawo do zasiłku chorobowego lub do wynagrodzenia za pierwsze 3 dni okresu niezdolności do pracy. To samo stosuje się w razie niezdolności do pracy, jeżeli niezdolność ta zachodzi bezpośrednio po pobyciu pracownika w izbie wójtów.

2. Pracownik traci w całości lub w części zasiłek chorobowy lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy spowodowanej rozmyślnie lub przez udział z własnej winy w bójkach lub czynach gwałtu.

3. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i warunki, w jakich następuje pozbawienie zasiłku lub wynagrodzenia w całości lub w części w przypadkach, o których mowa w ust. 2, a także może określić przypadki, gdy zasiłek lub wynagrodzenie będą w całości lub w części wypłacane rodzinie pracownika.

Art. 4. Traci moc art. 121 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami).

Art. 5. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych do ustawy przed ogłoszeniem obwieszczenia i przy zastosowaniu ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*